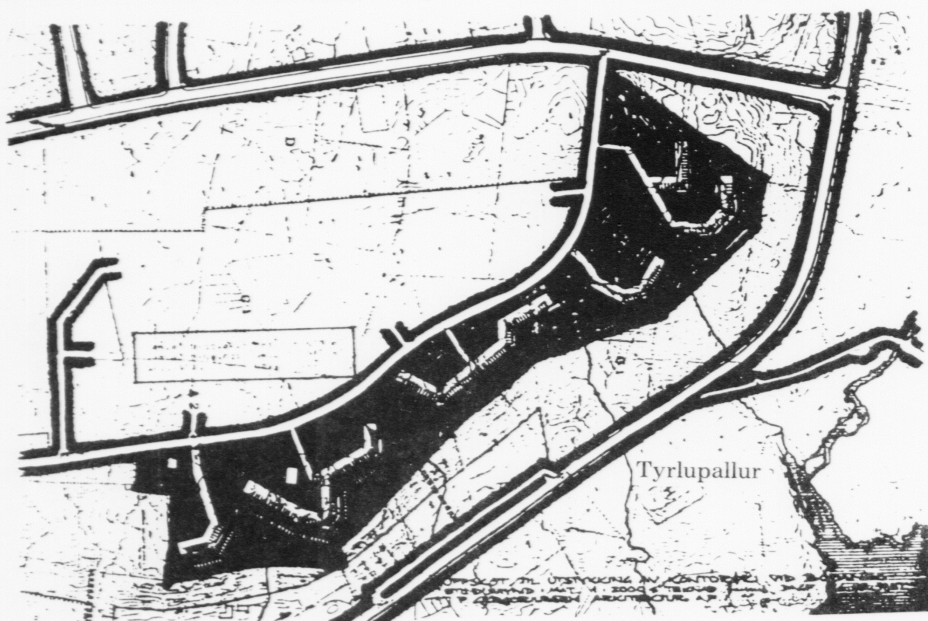

Broytingaruppskotið til býráðssamtyktina 4. juni 1987 við frammanfyri nevndu viðmerkingum i broytingaruppskotinum, skal umfata:

1. Halda fast við verandi byggisamtykt.

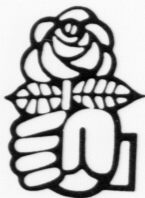
2. Partur av byggingini verða vardar íbúðir, hvar vaktcentralurin á røktarheiminum Lágargarður kann nýtast.

At meirilutin i býráðnum ikki tekur hetta

broytingaruppskot til eftirtektar av hugsandi, tá hugsan krevst, og her er posin tómur, men vónandi góðtekur Føroya landsstýri ikki meirilutaavgerðina á fundi 4. juni í ár. Føroyingar hava onganti

verið »hedefolk«, men eru tvingað við býarplaninum, og skal man ogná sær øki nærhendis býnum, liggur kostnaðurin um kr. 7-800.000,-.

Ingi Mohr

Tøkk allir javnaðarveljarar

Hjartans tøkk oll somul fyri mikla stuðul tykkara á fólkatingsvalinum tann 8. september.

Við javnaðarkvøðu
Jákup Mondrad Joensen,
Vilhelm Johannesen
og Norðoya Javnaðarfelag

Framhald av síðu 8

Valið — propagandan

Óli Breckmann fór hesuferð til val við orðunum: Fólkaflakkin ella sosialismu! (— Og sosialisma, tað er sambært Dagblaðnum neyð, ófrælsi, trælkan, religiønsforfylging, hungur osfr. osfr.). Tvs. veljarin kundi velja millum Fólkaflakkin (Breckmann) — ella »tað ónda«. Góðu Victor og Nils! Hetta var ikki so. Veljarin hevði 6 (seks) ymiskar flokkar at velja ímillum. 6 ymiskar stevnuskráir. 6 ymisk sjónarmið. Hví halda tit, Nils og Victor, at Breckmann málur veruleikan svartan og hvítan, tá hann í veruleikanum er

kompliseraður? Er tað í grundini ikki at lumpa fólk?

Tað haldi eg. Og eg haldi eisini, at tað hevur sína orsök. Eg haldi, vit finna hana í hesum brotinum úr stríðsríti Hitlers, »Mein Kampf«:

»Det hører med til en stor Føres Genialitet altid at kunne få selv spredte Modstandere til at se ud, som om de hørte til een Kategori, fordi Erkendelsen af flere forskellige Fjender hos svage og usikre Karakterer kun altfor let fører til Tvivl om deres egen Sags Retfærdighed. Naar den vaklende Masse ser sig i Kamp mod altfor mange Fjender, indfinder Objektiviteten sig straks og opkaster det Spørgsmaal,

om alle de andre virkelige har uret, og kun ens eget Folk eller ens Bevægelse har Ret...«

Góðu Victor og Nils! Vilja og tora tit at siggja, hvussu óhugnaliga nógv hetta brotið minnir um... Já, hvat?

Verið nú ærligir, Victor og Nils!!!

Meining — og meiningssloysi

Kæri Victor á Lakjuni! Kæri Nils J. Absalonsen!

Nú fari eg at biðja tykkum lesa yrkingina, eg byrjaði við, eina ferð enn. So biði eg her imeðan...

HEY AFTUR! Nú Nils og Victor! Kendu tit tykkum aftur? Eru tit, tá tit stykkis kemur, ikki meiningssleysir menn? Roynið

einaferð og setið tykkum spurningin: hvat meini eg í grundini? Hvønn spurning seti eg í grundini til verðina. Hugsíð tykkum, um Dagblaðið varð tikið frá tykkum eina tíð. Hevði tað ikki verið tað sama sum at tikið meining tykkara frá tykkum? Eg stóð nevniliga einaferð, har tit nú standa.

Ná, men koma tit til Havnar onkuntið, so eru tit vælkomnir niðan í Grønulið 10 at práta um hesi viðurskipti. Ein kaffimunn skulu tit eisini fáa. Alt tað besta og blíðar heilsur,

Sjúrður Skaale

Stóra framgongdin hjá høgraveinginum til fólkatingsvalið fekk meg at hugsa um hesa yrkingina hjá Berthold Brecht, Deutschland, bleiche Mutter.

Brecht rýmdi í 1933 úr Týsklandi og í hesi yrkingini greiðir hann frá, hvussu syrgin og skammfuktaður hann er yvir skilið í heimlandi sínum:

Týskland

(Lat bara onnur tala um sína skemð, eg tali um mína.)

O, Týskland, bleika móðir!
Situr tú dálkað millum tjóðir.
Millum tey óreinu
skarar tú framúr.
Av synum tínum
liggur tann veikasti dripin.
Meðan suongd hansara
var ógilig,
hava hinir synir tíni
lagt hond á hann.
So er frætt.

Við teirra hevjaðu hondum,
hevjaðar móti bróðuri teirra,
ganga teir nú frekir um
hjá tær
og flenna tær upp í eyguni.
Tað vita øll.

Í húsum tínum
verður tað geyla hart, sum er lygn.
Men sannleikin
má tuga.
Er tað ikki so?

Hví prísar kúgararnir tær allastadir, men
tey kúgaðu ákæra teg?
Tey eyðrændu ganga og peika eftir tær, men
eyðrænarnir lova teirri skipan,
sum í tínum húsi
er ikomin.

Og harvið siggja øll,
hvussu tú fjalir tað hornið á kappa tínum,
sum er blóðdálkað
av blóðinum av bestu synum tínum.

Hoyrandi taluna, sum treingir
út úr húsum tínum, flenna tey.

Men hvør tann, sum sær teg,
trívur eftir knívinum,
sum tá hann sær eitt
ránskvendi.

O, Týskland, bleika móðir!
Hvussu hava synir tíni
tiltushað teg,
at tú skalt sita
millum tjóðirnar
sum eitt spott ella sum ein skrímsla!

Týtt 1984
Thorben Johannesen